

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Bezpieczeństwa

DBR.055.2.2022.MK
Warszawa, 07 marca 2023

Pani

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na petycję z dnia 13 grudnia 2022 r., znak: _____, w sprawie nałożenia kary na pacjenta za wezwanie ZRM bez zamiaru hospitalizacji, proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2022, poz. 1720 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o PRM, w celu realizacji zadań państwa polegających na zapewnieniu pomocy każdej osobie znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego tworzy się system Państwowe Ratownictwo Medyczne, zwany dalej „systemem”.

Przyjmowanie zgłoszeń alarmowych i powiadomień o zdarzeniach, ustalanie priorytetów i niezwłoczne dysponowanie zespołów ratownictwa medycznego (ZRM) na miejsce zdarzenia, na podstawie zebranego wywiadu medycznego jest zadaniem dyspozytora medycznego (art. 27 ust. 1 ustawy o PRM). Tym samym to dyspozytor medyczny na podstawie przeprowadzonego wywiadu medycznego podejmuje decyzje czy osoba jest w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego i czy zasadne jest zadysponowanie do niej ZRM. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, iż na podstawie zebranego wywiadu dyspozytor medyczny może odmówić zadysponowania ZRM i zalecić udanie się po pomoc medyczną m.in. do Podstawowej Opieki Zdrowotnej, w tym do Nocnej i Świątecznej Opieki Zdrowotnej.

Do zadań zespołu ratownictwa medycznego zadysponowanego na miejsce zdarzenia należy ocena stanu zdrowia pacjenta i podjęcie decyzji o dalszym postępowaniu z pacjentem. W myśl art. 11 ust. 10 ustawy o PRM ratownik medyczny może, po dokonaniu oceny stanu pacjenta, nie podejmować lub odstąpić od medycznych czynności ratunkowych albo udzielania świadczeń zdrowotnych, jeżeli nie spowoduje to niebezpieczeństwa utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia. Ratownik medyczny uzasadnia i odnotowuje w dokumentacji medycznej przyczyny niepodjęcia lub odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych albo udzielania świadczeń zdrowotnych.

Jednocześnie pragnę poinformować, iż w myśl art. 16 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2022 r. poz. 1876 z późn. zm.) pacjent ma prawo do wyrażenia zgody na udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych lub **odmowy takiej zgody, po uzyskaniu informacji o swoim stanie zdrowia**.

Ratownik medyczny oraz pielęgniarka systemu wykonująca medyczne czynności ratunkowe mogą udzielić świadczeń zdrowotnych bez zgody pacjenta, jeżeli wymaga on niezwłocznej pomocy, a ze względu na stan zdrowia lub wiek nie może wyrazić zgody i nie ma możliwości porozumienia się z jego przedstawicielem ustawowym lub opiekunem faktycznym. Decyzję o udzieleniu świadczeń zdrowotnych w ww. okolicznościach, ratownik medyczny lub pielęgniarka systemu są obowiązani, w miarę możliwości, skonsultować z lekarzem wskazanym przez dysponenta zespołów ratownictwa medycznego. Ponadto sytuacja ta musi zostać odnotowana odpowiednio w karcie indywidualnej ratownika medycznego albo dokumentacji medycznej pacjenta (art. 11. ust. 10a - 10c ustawy o PRM).

Mając powyższe na uwadze informuję, iż pacjent ma prawo odmówić udzielenia mu pomocy medycznej przez ZRM na miejscu zdarzenia oraz transportu do szpitala. Dodatkowo w sytuacji, gdy pacjent ze względu na wiek i stan zdrowia nie podejmuje racjonalnych decyzji lub nie ma możliwości ich podjęcia, członkowie ZRM mogą udzielić pacjentowi pomocy medycznej bez zgody pacjenta.

Zespoły ratownictwa medycznego udzielają pomocy medycznej osobom będącym w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego i nie mają możliwości podejmowania dodatkowych czynności związanych wystawianiem mandatów karnych, nakładaniem kar lub grzywien w czasie pełnienia służby.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Tuderek-Kuleta
Dyrektor
/dokument podpisany elektronicznie/